

[Glistrup.]

håber, at vi kan få loven helt afskaffet i forbindelse med udvalgsarbejdet — men bestemt ikke for at få indført noget endnu værre som det, de radikale og socialdemokratiet har foreslået, og som hr. Heinesen anbefalede man skulle have i stedet for. Man skal have hverken eller.

Christoffersen (V):

I modsætning til de to foregående talere kan jeg med glæde anbefale det forslag, finansministeren har fremsat.

Det fremgår af de bemærkninger, der ledsager forslaget, og af finansministerens fremsættelse, at ordningen har haft mærkbare virkninger, og allerede da vi første gang drøftede denne sag i første samling, gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at vi ønskede ordningen opretholdt. Jeg vil derfor håbe, at man under udvalgsarbejdet kan nå frem til et flertal for det synspunkt.

Dahlgaard (R.V):

Forslaget går for det første ud på, at boligsparekontrakter oprettet efter lovforslagets fremsættelse for at kunne præmieres skal anvendes til boligformål her i landet. Det forekommer mig og mit parti at være en rimelig ændring af loven. Vi er tilbøjelige til at mene, at man uden at fortrædige velerhvervede rettigheder kunne lade denne regel også være gældende for boligsparekontrakter, der er oprettet før lovforslagets fremsættelse.

Vigtigere er det naturligvis, at forslaget i det hele taget indbærer, at loven om boligsparekontrakter skal videreføres. Det har vi i mit parti ingen indvendinger imod. Vi har lagt mærke til, at ordningen ikke har fået den udbredelse, som man håbede på i sin tid, og det betyder altså, at ordningen er lidt af en knopskydning på vort system.

Vi har i øjeblikket mange forslag om at fremme opsparingen liggende her i folkettingen. Der er det forslag, vi behandler nu. Der er forslaget om tvangsopsparing senere hen på eftermiddagen. Der er et forslag under-

vejs fra det konservative folkeparti om en skattepræmieret opsparingsordning, som allerede har givet anledning til, jeg vil næsten kalde det Glistrupagtige annoncer i dagbladene. Og så har vi det forslag, som hr. Heinesen henviste til, som radikale og socialdemokrater i fællesskab har fremsat.

Jeg tror, man ville gøre den private opsparing en tjeneste, hvis man skabte en ordning, som tilskyndede til opsparing uden anvendelse af tvang og uden at anvende præmiering ved andres folks midler. En sådan ordning er det, som socialdemokratiet og det radikale venstre i fællesskab har stillet forslag om, og vi håber på, at den bliver fremmet i folketingets arbejde, sådan at den kan blive behandlet jævnsides med det forslag, vi i dag har med at gøre.

Juul-Madsen (KF):

Finansministeren skal ikke fra konservativ side have utak, fordi han har fremsat et lovforslag, der forlænger den ordning, vi hidtil har haft med hensyn til boligsparekontrakter, indført i 1970. Efter vor opfattelse er det et udmærket forslag, og det kan ikke på nogen måde være ligegyldigt, at der nu er 30.000 kontohavere, 30.000, der sparer op til eget boligformål. Derimod kan det være prisværdigt, om vi ved en forbedret lovgivning kan øge dette antal ganske betydeligt.

Det konservative folkeparti kan således tiltræde forslaget, der gør det muligt for borgerne — det er fortrinsvis unge, viser undersøgelserne, der benytter sig af denne lov — at opspare fra minimum 3.600 kr. til maksimum 30.000 kr. plus renter og rentes rente og plus den ekstrapræmie på 4 pct. af det opsparede beløb, som udbetales, når man overholder den kontrakt, man går ind på, hvis man vil deltage i denne form for boligopsparing.

Jeg skal dog gøre nogle ganske få bemærkninger med hensyn til lovforslaget. For det første er det ifølge gældende lov således, at kontrakten bortfalder, såfremt der ikke er indbetalt et mindstebeløb, og det er